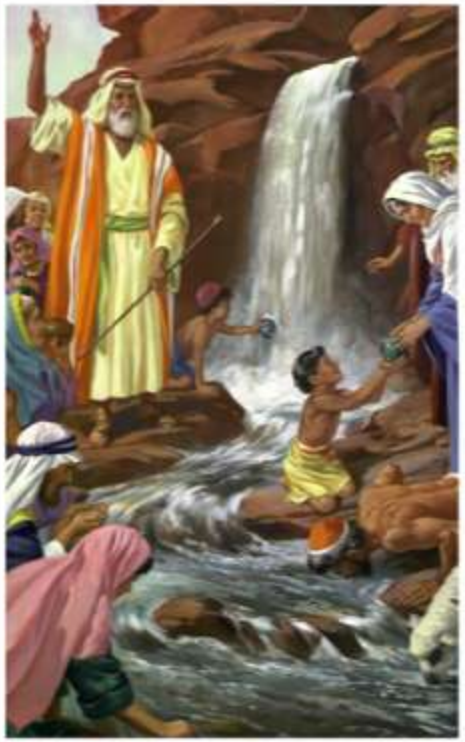
SŁUCHAJCIE!

Lekcja 7 na 14. listopada 2026

„A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków”
(1 Kor 10,11)

Prorocy biblijni stali na straży najwyższych zasad moralnych, prowadzili ludzi do głębszego oddania Bogu, ostrzegali przed grzechem oraz nieśli pociechę i siłę.

Ci, którzy ich słuchali i przyjmowali ich przesłanie, odnosili wielkie korzyści.

Tak było na przykład z Asą (2 Krn 15,1–8), Jozafatem (2 Krn 20,14–23) i Amazjaszem (2 Krn 25,7–10).

Niestety, wśród Izraelitów nie była to powszechna postawa. Bardzo często odrzucano słowa proroków. Także dzisiaj Bóg przemawia przez swoich proroków.

Jak reaguję na ich przesłanie?

- Odrzucenie posłańca
- Odrzucenie przesłania
  - Pogarda
  - Upór
  - Obłuda
- Zastosowanie w praktyce

ODRZUCENIE POSŁAŃCA

„I szemrali wszyscy synowie izraelscy przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi […] A Jozue, syn Nuna,i Kaleb, syn Jefunnego, którzy należeli do zwiadowców kraju, rozdarli swoje szaty i przemówili do całego zgromadzenia […] Lecz cały zbór zamierzał ich ukamienować" (Lb 14,2-10)

U bram Ziemi Obiecanej wysłano zwiadowców, aby ją zbadali. Potwierdzili, że kraj jest tak dobry, jak zapowiedział Bóg (Lb 13,27). Dodali jednak zniechęcające wieści (Lb 13,28.31). Wtedy Bóg przez Kaleba zachęcił lud do zdobycia tej ziemi (Lb 13,30).

Po nocy rozważań lud postanowił odrzucić Bożych posłańców, którzy dotąd go prowadzili (Lb 14,1–4). Gdy Jozue i Kaleb ponownie dodali ludziom otuchy, zgromadzenie postanowiło ich ukamienować (Lb 14,6–10).

Później odrzucano również wielu innych Bożych posłańców (2 Krn 25,15–16; Am 7,10–13).

Dlaczego ich odrzucono? Przesłanie otrzymane od Boga nie odpowiadało oczekiwaniom ludzi, a oni sami nie chcieli porzucić grzesznego stylu życia.

ODRZUCENIE PRZESŁANIA

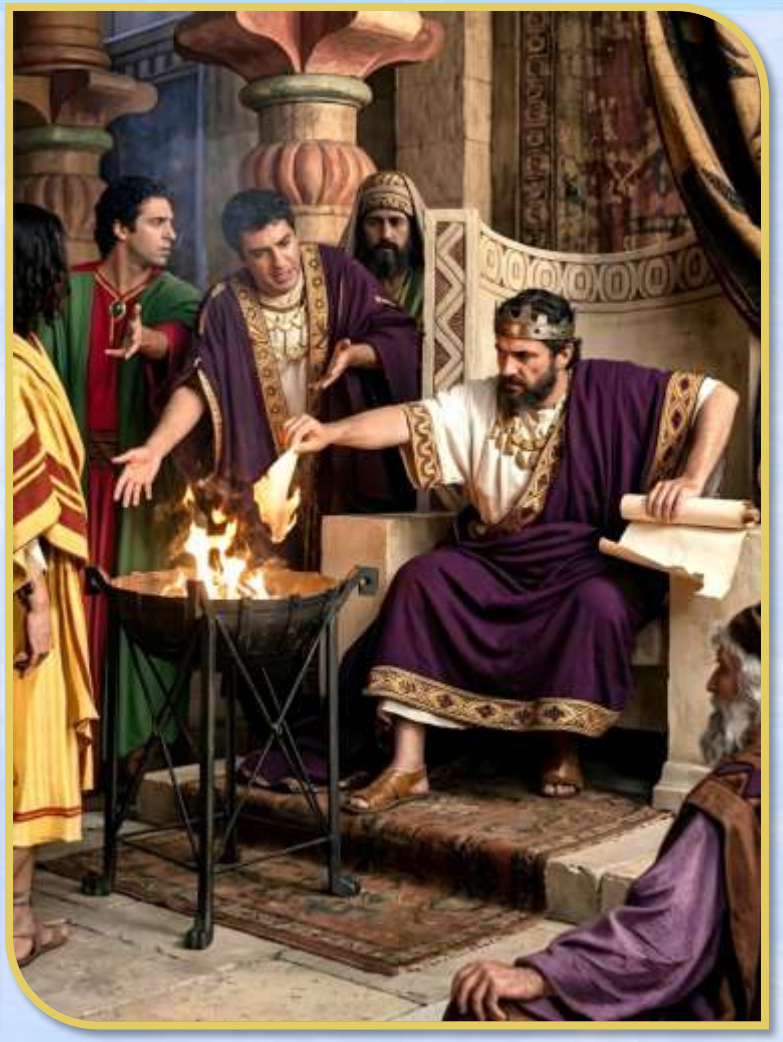
POGARDA

„A gdy Jehudi przeczytał trzy lub cztery kolumny, król odcinał je nożykiem pisarskim i wrzucał do ognia na palenisku, aż cały zwój spłonął w ogniu” (Jr 36,23)

Za panowania króla Jojakima lud dopuszczał się ciężkich grzechów. Bóg polecił Jeremiaszowi spisać prorocze przesłanie, aby ostrzec króla i jego doradców oraz skłonić ich do odwrócenia się od zła (Jr 36,1–3).

Jojakim wzgardził jednak przesłaniem i spalił zwój, choć niektórzy błagali go, by tego nie robił (Jr 36,21–25).

W odpowiedzi ogłoszono surowe proroctwo przeciw Jojakimowi, a zniszczone przesłanie spisano ponownie i rozszerzono (Jr 36,27–31).

Możemy sądzić, że jeśli nie czytamy Biblii, wolno nam robić, co chcemy, i żyć spokojnie. Jednak lekceważąc Boże ostrzeżenia, poniesiemy konsekwencje grzechu i nieprawości.

UPÓR

„Zbuntował się także przeciw królowi Nebukadnesarowi, który zobowiązał go przysięgą na Boga. Usztywnił swój kark i zatwardził serce, nie chcąc nawrócić się do Pana, Boga Izraela" (2 Krn 36,13)

Ostatni król Judy, Sedekiasz, przysiągł wierność Babilonowi, lecz złamał przymierze. Wielokrotnie odrzucał ostrzeżenia, które Bóg przekazywał mu przez Jeremiasza (2 Krn 36,12).

Gdy wojska babilońskie otoczyły Jerozolimę, Sedekiasz wezwał Jeremiasza, aby usłyszeć słowo od Boga (Jr 38,14).

Przesłanie było jasne: poddaj się Babilonowi, a ocalisz życie swoje i Jerozolimę (Jr 38,17–23). Sedekiasz jednak je odrzucił. Jego upór doprowadził do ostatecznego zniszczenia Jerozolimy (2 Krn 36,13).

Przez jedenaście lat Bóg przekazywał mu przesłania nadziei, wzywając do pokuty i zmiany postępowania. Czasami król reagował pozytywnie, ale nie wprowadzał trwałych reform (Jr 34,8–11).

OBŁUDA

„Wszystko więc, cokolwiek by wam powiedzieli, czyńcie i zachowujcie, ale według uczynków ich nie postępujcie; mówią bowiem, ale nie czynią” (Mt 23,3)

Dlaczego Jezus nazwał faryzeuszy obłudnikami?

Ponieważ nauczali jednego, a czynili coś innego (Mt 23,3)

Ponieważ nakładali na innych ciężkie brzemiona, ale sami nie chcieli ich nosić (Mt 23,4)

Ponieważ wszystko robili na pokaz, aby ludzie ich widzieli (Mt 23,5)

Ponieważ lubili odbierać zaszczyty, lecz nie okazywali szacunku innym (Mt 23,6–7;11–12)

Ponieważ wychwalali proroków, ale nie chcieli być posłuszni ich przesłaniu (Mt 23,29–31)

Ponieważ twierdzili, że służą Bogu, lecz chcieli zabić tych, którzy przemawiali w Jego imieniu (Mt 23,34)

Słowa Jezusa skierowane przeciw obłudnym faryzeuszom zapisano, abyśmy nie naśladowali ich przykładu i porzucili wszelkie postawy oraz myśli prowadzące do odrzucenia Bożego przesłania.

ZASTOSOWANIE W PRAKTYCE

„A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków” (1 Kor 10,11).

„Kto nie pamięta przeszłości, skazany jest na jej powtarzanie” (George Santayana).

Nie wolno pomijać ani lekceważyć doświadczeń ludzkości z Bogiem — zarówno dobrych, jak i złych.

Przeszłość często stanowi wstęp do przyszłości. Tworzy kontekst tego, co dzieje się obecnie i co wydarzy się później.

Nie musimy powtarzać błędów minionych pokoleń, jeśli będziemy zważać na ostrzeżenia Pisma Świętego i przesłania, które Bóg kieruje do nas przez proroków (1 Kor 10,11).

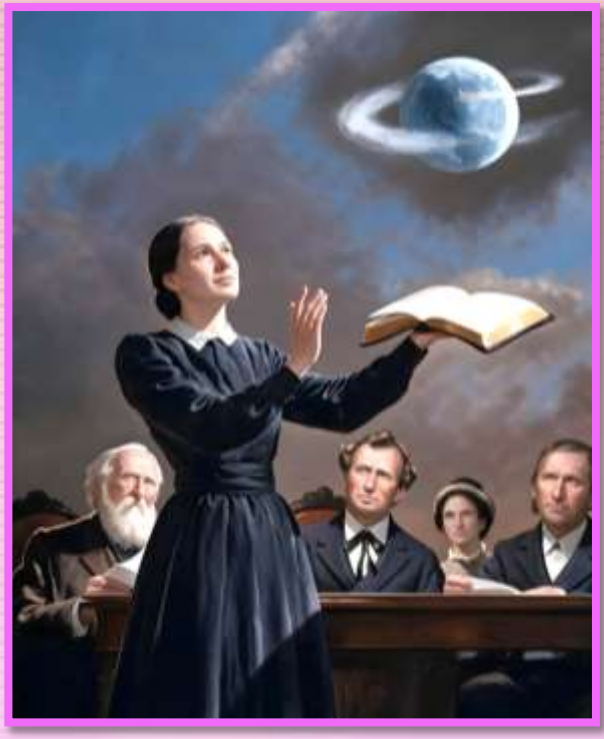
„Uwierzcie Panu, Bogu waszemu, a ostaniecie się! Uwierzcie jego prorokom, a powiedzie się wam!” (2 Krn 20,20).

„Duch sprzeciwu wobec napomnień, który doprowadził do prześladowania i uwięzienia Jeremiasza, istnieje także dzisiaj. Wielu nie chce słuchać powtarzanych ostrzeżeń; wolą słuchać fałszywych nauczycieli, którzy schlebiają ich próżności i przymykają oczy na złe postępowanie. W dniu ucisku nie znajdą pewnego schronienia ani pomocy z nieba. Wybrani słudzy Boży powinni z odwagą i cierpliwością znosić próby i cierpienia wynikające z zarzutów, lekceważenia i fałszywego przedstawiania ich postępowania. Powinni nadal wiernie wykonywać dzieło powierzone im przez Boga, pamiętając, że dawni prorocy, Zbawiciel ludzkości i Jego apostołowie także znosili zniewagi i prześladowania z powodu Słowa Bożego.”

Ellen G. White, „*Prorocy i królowie*”, s. 438 (wyd. ang.)

DODATEK: WIZJE ELLEN G. WHITE

Publicznym wizjom Ellen G. White towarzyszyły niezwykłe zjawiska: nie oddychała, jej oczy pozostawały otwarte, a ona poruszała się, zupełnie nieświadoma tego, co działo się wokół niej…

Choć niektórzy oskarżali ją o autohipnozę (mesmeryzm), nie kontrolowała ani momentu rozpoczęcia wizji, ani jej zakończenia.

Gdy Ellen miała wizję, James White zapraszał obecnych, aby ją zbadali. Chciał rozwiać wątpliwości przeciwników co do nadprzyrodzonego pochodzenia wizji oraz umocnić tych, którzy w nie wierzyli.

Ci, którzy oskarżali ją o mesmeryzm, byli zdumieni, gdy stwierdzili, że rzeczywiście nie oddycha. Przerażeni uciekali z miejsca, w którym trwała wizja.